

Dr Robert C. Newman, Ewangelie synoptyczne, wykład 13, fragment dotyczący kontrowersji

© 2024 Robert Newman i Ted Hildebrandt

Okej, znowu tu jesteśmy. Przyglądamy się Ewangeliom synoptycznym. Właśnie zaczynamy jedenastą jednostkę z dwunastu.

Do tej pory przyjrzeliliśmy się historycznemu Jezusowi, żydowskiemu pochodzeniu, wprowadzeniu do egzegezy w gatunku narracyjnym, autorstwu i dacie, a także cechom synoptyków, egzegezie przypowieści Jezusa, Ewangeliom jako dziełom literackim, problemowi synoptycznemu, geografii Palestyny i Jerozolimy, egzegezie opisów cudów, biblijnej teologii synoptyków, a teraz chcemy przyjrzeć się egzegezie opisów kontrowersji lub, szerzej, kontrowersji i opisów dialogów. Fragmenty kontrowersji mogą przybierać formę narracji, w której Jezus odpowiada w sposób dialogowy przeciwnikom, lub dyskursu, takiego jak sprawozdanie z przemówienia Jezusa dotyczącego jakiegoś kontrowersyjnego tematu. W obu przypadkach są pewne rzeczy, o których musimy pomyśleć, aby mieć pewność, że nie zrozumiemy źle tego, co się dzieje.

Więc myślę, że to są pewne rzeczy, o których należy pamiętać. Pierwsza rzecz, o której należy pamiętać, dotyczy tego, co możemy uważać za tło historyczne. Jezus może nie odnosić się do konkretnej kontrowersji, która cię niepokoi, ponieważ jego pierwszą troską jest kontrowersja, która toczy się w jego czasach.

Jeśli słyszałeś coś o nowej perspektywie Pawła itd., która zasadniczo opiera się na czymś w tym rodzaju, że pisma Pawła były dość intensywnie wykorzystywane w Reformacji, gdy reformatorzy próbowali poradzić sobie z legalizmem Kościoła rzymskokatolickiego, a niektórzy ludzie związani z nową perspektywą powiedzieli, ale to nie jest kontrowersja, którą Paweł miał z judaizatorami w tym konkretnym czasie. Cóż, nie będziemy wskakiwać w tę konkretną kwestię, ale tego typu rzeczy się zdarzają i musisz spróbować dobrze poczuć, co się dzieje w danym czasie. Więc to jest rzecz, o której należy pamiętać.

Musisz zobaczyć, jaka była kontrowersja w czasie, o którym mówimy. Więc, jakie rzeczy musisz zobaczyć? Musisz spróbować i ustalić, kim są przeciwnicy i skąd pochodzą ideologicznie, teologicznie, praktycznie i coś w tym rodzaju. Następnie, następną rzeczą, którą próbujesz ustalić, jest pogląd Jezusa na tę sprawę, a to może faktycznie obejmować spojrzenie na fragmenty inne niż nasz konkretny fragment, który interpretujesz, głosisz, nauczasz lub coś w tym rodzaju.

Tutaj musimy być ostrożni, ponieważ pogląd Jezusa na tę sprawę może nie być moim poglądem. W końcu jednym z celów Pisma Świętego jest korygowanie tego, gdzie jesteśmy w jakiś sposób pomieszani, więc to właśnie musimy zrobić. Celem Pisma

Świętego nie jest szukanie wersetów, których możesz użyć, aby przypisać je swoim przeciwnikom ; jest to odkrywanie, czego naucza Pismo, a jeśli chcesz, możesz przypisać to zarówno sobie, jak i swoim przeciwnikom.

Piątą kwestią do rozważenia jest to, jak Jezus argumentuje na rzecz swojego stanowiska. Tutaj pomocne jest pamiętanie, że przeciwnicy Jezusa nie akceptują jego twierdzeń; uczniowie akceptują niektóre z nich i prawdopodobnie nie wiedzą, jakie są niektóre z nich, więc przeciwnicy Jezusa nie zamierzają uwierzyć mu na słowo. Pytanie zatem brzmi, czy możemy rozumieć jego słowa jako faktycznie argumentujące z miejsca, w którym się znajdują, do miejsca, w którym jest on? Po szóste, coś, co pojawia się, myślę, wiele razy, gdy próbujemy zrozumieć pismo pochodzące z innej kultury niż nasza, to to, że w tym przypadku Jezus może pominąć pewne kroki w argumencie, które byłyby łatwo zrozumiałe dla jego pierwotnej publiczności lub przeciwników, ale nie wynika z tego, że zrozumiemy go, jeśli nie będziemy w stanie dostarczyć tych kroków. Pamiętam, jak pracowałem nad swoim programem doktoranckim na Uniwersytecie Cornella, pisząc artykuły w czasopiśmie, a autorzy mówili, że na podstawie tego równania można łatwo wykazać, że tak jest, i pomijali wiele kroków, a ty musiałeś spróbować je przeanalizować i zrozumieć, o co w nich chodzi, jeśli chcesz zrozumieć, co autor ma na myśli. Cóż, kiedy rozmawiasz z kimś, kto ma takie samo wykształcenie, możesz czegoś takiego nie powiedzieć, ale to nadal może być prawdą.

Tak więc Jezus może pominąć pewne kroki, ale musimy być ostrożni i spróbować zobaczyć, czy możemy je rozgryźć. Na koniec, gdy zrozumiemy, co Jezus mówi do swoich pierwotnych przeciwników i słuchaczy, jesteśmy gotowi zobaczyć, jak to może przenieść się na nas i na innych żyjących dzisiaj. Jednym ze sposobów zobrazowania tego jest to, że perspektywa z czasów starożytnych była jednym horyzontem, a my próbujemy wziąć tamtą perspektywę i umieścić ją na naszym horyzoncie i zrobić to w uczciwy sposób, że radzimy sobie z materiałem biblijnym w sposób zadowalający.

Cóż, tak jak zrobiłem to w przypadku cudów i przypowieści, chcę dać rodzaj przeglądu kontrowersji i relacji dialogowych w synoptykach. Oto lista fragmentów, które mniej lub bardziej wpisują się w ten gatunek. I tutaj, jeden z nich będzie kontrowersją między Janem Chrzcicielem a faryzeuszami, a nie między Jezusem a jego przeciwnikami, ale reszta to Jezus.

Tak więc incydent z Perykopy, po pierwsze, Jan Chrzciciel głosi w Ewangelii Mateusza 3 i Łukasza 3, i tam zajmuje się faryzeuszami i kilkoma innymi, którzy zasadniczo nie pokutują, więc próbuje sprawić, by zobaczyli powagę sytuacji. Potem jest kuszenie Jezusa w Ewangelii Mateusza 4 i Łukasza 4, kuszenie na pustyni, gdzie masz dialog, a także kontrowersję, jeśli chcesz, między Jezusem a Szatanem i zasadniczo pokazuje, jak Szatan próbował odwrócić Jezusa. Kazanie na Górze, przynajmniej w tej części w rozdziałach 5:17, do 47, jest ewidentnie jakimś rodzajem kontrowersyjnej opowieści.

Jezus właśnie powiedział, jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszy, nie wejdziecie do nieba, jeśli chcecie. A potem mówi, słyszeliście, że powiedziano, ale Ja wam powiadam. I wydaje się, że po przemyśleniu tych, nad którymi pracujemy, zastanawiamy się, jak faryzeusze radzą sobie z różnymi fragmentami Starego Testamentu lub rozszerzają różne fragmenty Starego Testamentu i co Jezus ma do powiedzenia na temat, cóż, to jest to, o co im naprawdę chodzi, i to jest to, co musicie z nimi zrobić.

Idąc dalej, jest kontrowersja dialogowa, jeśli chcesz, dotycząca człowieka z trądem w Ewangelii Mateusza 8, Marka 1 i Łukasza 5. Koszt naśladowania Jezusa w Ewangelii Mateusza 8 i Łukasza 9. Uzdrawienie paralityka, Ewangelia Mateusza 9, Marka 2 i Łukasza 5. Pamiętaj, to ten, w którym spuszcza go w dół przez dach, a następnie Jezus mówi do niego dość uderzająco: Synu, twoje grzechy są odpuszczone. Kontrowersja zatem dotyczy zasadniczo umysłów faryzeuszy, którzy mogą odpuszczać grzechy, ale tylko Bóg itd. Powołanie Mateusza to, prawdopodobnie nazywamy więcej dialogu, ale w rozdziale 9 Ewangelii Mateusza i rozdziale 2 Ewangelii Marka i 5 Ewangelii Łukasza.

Pytanie dotyczące postu w tych samych trzech rozdziałach: martwa dziewczyna i chora kobieta są w Ewangelii Mateusza 9, Marka 5 i Łukasza 8. Pytanie Jana Chrzciciela, czy jesteś tym, który ma przyjść, czy powinniśmy szukać kogoś innego w Ewangelii Mateusza 11 i Łukasza 7? Jezus jako Pan Szabatu w Ewangelii Mateusza 12, Marka 2 i Łukasza 6, co jest jedną z kontrowersji dotyczących Szabatu. Jezus przeszedł przez pola pszenicy, a jego uczniowie zrywali ziarno i pocierali je rękami, a jeśli chcieli, jedli jedzenie, co faryzeusze uznaliby za jakieś żniwa i przesiewanie itp.

Uzdrawienie człowieka z uschniętą ręką jest w Ewangelii Mateusza 12, Marka 3 i Łukasza 6. Kontrowersja Jezusa i Belzebuba, do której wrócimy i przyjrzymy się jej szczegółowo w Ewangelii Mateusza 12, Marka 3 i Łukasza 11. Znak Jonasza w Ewangelii Mateusza 12 i Łukasza 11. Matka i bracia Jezusa są w Ewangelii Mateusza 12, Marka 3 i Łukasza 8. Następnie jest kontrowersja dotycząca czystości i nieczystości w Ewangelii Mateusza 15 i Marka 7. Kobieta kananejska, która przychodzi do Jezusa w Ewangelii Mateusza 15 i Marka 7. Jest żądanie znaku w Ewangelii Mateusza 16 i Marka 8. Wyznanie Piotra jest w Ewangelii Mateusza 16, Marka 8 i Łukasza 9. Jezus przewiduje swoją śmierć w Ewangelii Mateusza 16, Marka 8 i Łukasza 9. Następnie jest opętany chłopiec w Ewangelii Mateusza 17, Marka 9 i Łukasza 9. Następnie jest kwestia podatku świątynnego w Ewangelii Mateusza 17, nie należy mylić z późniejszym fragmentem dotyczącym Cezara, odnoszącym się do Orientalistów.

Ten jeden to ci, którzy chodzą i zbierają półszeklowy podatek świątynny i zasadniczo pytają, czy Jezus płaci podatek świątynny, a Piotr mówi, no tak, jasne. A potem, kiedy wraca do Jezusa, może kilka minut lub godzin później, Jezus, jeśli chcesz, wyprzedza go i mówi, od kogo królowie ziemi pobierają podatki od swojej rodziny królewskiej

lub od innych? A Piotr zna odpowiedź na to pytanie, że typowi ludzie zwolnieni z podatku w starożytności to ludzie, którzy byli w rodzinie królewskiej i szlachcie i tego typu rzeczach. Więc mówi, że daje na to właściwą odpowiedź.

A potem Jezus mówi, więc synowie są wolni. A implikacja jest taka, że Jezus i jego uczniowie nie muszą już płacić podatku świątynnego. Ale mówi, żeby ludzie się nie obrazili, ty wychodzisz, a Piotr wychodzi i łowi tę rybę, a ona ma w pysku monetę odpowiedniej wielkości, żeby zapłacić podatek świątynny Jezusa i Piotra.

Debata między uczniami o tym, kto jest największy, nie słyszymy szczegółów debaty, ale odpowiedź Jezusa na nią jest podana w Ewangelii Mateusza 18, Marka 9 i Łukasza 9. A następnie cała kwestia rozwodu, która pojawia się w Ewangelii Mateusza 19 i Marka 10, prowadzi do dialogu. Kwestia małych dzieci przychodzących do Jezusa, Ewangelia Mateusza 19, Marka 10 i Łukasza 18. I bogaty młodzieniec przychodzący do Jezusa w Ewangelii Mateusza 19, Marka 10 i Łukasza 18.

Prośba matki — to prośba matki Jakuba i Jana w Ewangelii Mateusza 20 i Ewangelii Marka 10. Oczyszczenie świątyni w Ewangelii Mateusza 21, Ewangelii Marka 11 i Ewangelii Łukasza 19. Następnie autorytet Jezusa zostaje zakwestionowany, a dzieje się to w Ewangelii Mateusza 21, Ewangelii Marka 11 i Ewangelii Łukasza 20.

Płacenie podatków Cezarowi, o czym wspomniano kilka minut temu w Ewangelii Mateusza 22, Marka 12 i Łukasza 20. Następnie pytanie saduceusza o małżeństwo i zmartwychwstanie pojawia się w Ewangelii Mateusza 22, Marka 12 i Łukasza 20. Następnie pytanie skryby o to, które przykazania są najważniejsze, znajduje się w Ewangelii Mateusza 22 i Marka 12.

A potem pytanie Jezusa, kim jest Mesjasz? A oni mówią, że jest synem Dawida. A potem Jezus pyta, dlaczego Dawid nazywa go Panem w patriarchalnym społeczeństwie. Przodek nie nazywa potomka Panem, więc coś innego dzieje się w implikacji. To jest w Ewangelii Mateusza 22, Marka 12 i Łukasza 20.

Następnie mamy namaszczenie w Betanii, Ewangelia Mateusza 26, Ewangelia Marka 14. Zaparcie się Piotra przepowiedziane zostało w Ewangelii Mateusza 26, Marka 14 i Łukasza 22. Dialog w Getsemani znajduje się w Ewangelii Mateusza 26, Marka 14 i Łukasza 22.

Aresztowanie Jezusa, te same rozdziały. Sanhedryn, Jezus przed Sanhedrynem, Mateusz 26 i Marek 14. Kto nie jest przeciwko nam, jest za nami, Marek 9 i Łukasz 9. Skończyliśmy już te, które są w Ewangelii Mateusza i kilku innych ewangeliiach, więc teraz przechodzimy tylko do tej.

To jedyny, który jest w Ewangelii Marka, ale nie ma go w Ewangelii Mateusza. A potem te, które są tylko w Ewangelii Łukasza. Jezus w wieku 12 lat, Ewangelia

Łukasza 2. Odrzucenie Jezusa w Nazarecie, Ewangelia Łukasza 4. Wielki połów ryb, Ewangelia Łukasza 5. Jezus namaścił Ewangelię Łukasza 7, 36 do 50.

Namaszczano go kilka razy. To ten, kiedy jest w domu Szymona Faryzeusza, a ta nakłada mu maść na stopy, a potem płacze na jego stopy, a potem wyciera je swoimi włosami. Dość uderzający przykład jednego z argumentów Jezusa.

Przypowieść o dobrym Samarytaninie w Ewangelii Łukasza 10. Incydent z Marią i Martą, kiedy Marta prosi Marię o pomoc w przygotowaniach, również znajduje się w Ewangelii Łukasza 10. Sześć nieszczęść Jezusa w Ewangelii Łukasza 11.

Przypowieść o bogatym głupcu w Ewangelii Łukasza 12. Pokutujcie albo zgińcie, Ewangelia Łukasza 13. Kaleka człowiek w Ewangelii Łukasza 13.

Wąskie drzwi, Łukasz 13. Herod-lis, Łukasz 13. Jezus w domu faryzeusza, Łukasz 14.

Zagubiona owca, moneta i syn, Łukasz 15. Faryzeusze i pieniądze, Łukasz 16. Dziesięciu trędowatych, Łukasz 17.

Zacheusz, Łukasz 19. Córki jerozolimskie, Łukasz 23. Dwóch złodziei, Łukasz 23.

Droga do Emaus, Ewangelia Łukasza 24. Ukazanie się uczniom, Ewangelia Łukasza 24. Gdybyś o tym pomyślał, gdybyśmy to przerabiali, zauważyłbyś, że niektóre z nich to cuda, niektóre to przypowieści, a niektóre to coś jeszcze innego.

Tak więc niektóre cuda wiążą się z dialogiem lub kontrowersją, czy to raz, czy nie. Cuda Jezusa w szabat niezmiennie wywoływały kontrowersje, a przypowieści Jezusa były często odpowiedziami na jakiś rodzaj kontrowersji.

Cóż, chcemy przejść przez to i przemyśleć jedno z nich w szczegółach, a mianowicie wypędzanie demonów przez Belzebuba w Ewangelii Łukasza 11. Zaczniemy od rozdziału 14 i przejdziemy do rozdziału 28. Łukasz mówi nam, że on, to znaczy Jezus, wypędział demona, a demon był niemy.

I stało się, gdy demon wyszedł i niemy człowiek przemówił, a tłumy się dziwiły. Mamy więc tam rodzaj cudu, nawet z reakcją tłumu itd. Ale to tylko taki wstęp do tego.

Wiersz 15, ale niektórzy z nich mówili: Przez Belzebuba, władcę demonów, wypędza demony. Inni, wystawiając go na próbę, zaczęli szukać, lub szukali, znaku z nieba od niego. Ale on, znając ich myśli, rzekł im: Każde królestwo rozdwojone przeciwko sobie pustoszeje, a dom rozdwojony przeciwko domowi upada.

A jeśli rzeczywiście Szatan jest podzielony sam ze sobą, jakże ostoi się jego królestwo? Bo mówicie, że przez Belzebuba wyrzucam demony. A jeśli Ja wyrzucam

demony przez Belzebuba, to przez kogo wasi synowie je wyrzucają? Dlatego oni będą waszymi sędziami. A jeśli palcem Bożym wyrzucam demony, tedy przyszło do was królestwo Boże.

Kiedykolwiek silny człowiek, w pełni uzbrojony, strzeże swojego dziedzictwa, jego majątek jest bezpieczny. Ale gdy tylko ktoś silniejszy od niego przyjdzie i go pokona, zabiera jego zbroję, w którą zaufał, i rozdziela swoje łupy lub rozdziela swoją broń. Kto nie jest ze mną, jest przeciwko mnie, a kto nie zbiera ze mną, rozprasza.

Gdy duch nieczysty wyjdzie z człowieka, przechodzi przez miejsca bezwodne, szukając odpoczynku, a nie znajdując, mówi: Wrócę do domu swego, z którego wyszedłem. I przychodzi, i znajduje go wymiecionym i uporządkowanym. Potem idzie i przyprowadza siedem innych duchów gorszych od siebie, i przychodzą, i mieszkają tam.

A ostatnie okoliczności tego człowieka są gorsze niż pierwsze. A stało się, gdy to mówił, że pewna kobieta z tłumu podniosła głos i rzekła do niego: Błogosławione łono, które cię nosiło, i pierś, którą ssałeś. Lecz on rzekł: Przeciwnie, błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je.

Przejdźmy przez te wersety i przyjrzyjmy się kilku rzeczom związanym z Grekami. Następnie wrócimy i pomyślimy o tym fragmencie jako całości. W wersecie 15 niektórzy z nich, o których mówi Belzebub, władca demonów, wypędzają demony. Przyjrzyjmy się równoległemu fragmentowi w Ewangelii Mateusza, w którym są oni opisani jako faryzeusze.

Jeśli przyjrzymy się równoległemu fragmentowi w Ewangelii Marka, są oni opisani jako skrybowie z Jerozolimy. To przypomina nam coś dość ważnego. Jeśli pracujesz nad fragmentem, powinieneś sprawdzić i zobaczyć, czy ma on paralele, co w ewangeljach nie jest niczym niezwykłym.

Następnie przeczytaj je jeszcze raz i upewnij się, że nie robisz niczego w swojej interpretacji, co przeczy jednemu z równoległych fragmentów. To jest coś w rodzaju rzeczy pierwszego rzędu. Której, nawiasem mówiąc, liberałowie nie zawsze przestrzegają ze względu na ich teorie tego, co dzieje się z historią i rzeczami tego typu.

W wersecie 16 inni, którzy go testują, zaczynają szukać znaku z nieba. To faktycznie łączy nas poza naszym kontekstem do wersecu 29, gdzie to się pojawia ponownie, ale nie zajmujemy się tym tutaj. Następnie kontynuuje i zaczyna odpowiadać im w wersecie 19.

A teraz, jeśli wypędzam demony przez Belzebuba, przez kogo ty je wypędzasz? To dobry przykład konstrukcji *if*, która w niektórych twoich starszych gramatykach była

nazywana true-to-fact if. Ale w ostatnich latach gramatycy zauważyli, że są one w rzeczywistości tym, co moglibyśmy nazwać logicznym, jeśli tak jest. Jeśli to jest prawdą, to wynika z tego.

Ale nie twierdę, że to prawda, OK? A Jezus oczywiście nie twierdę, że wypędza demony za pomocą Belzebuba. Kiedykolwiek silny mężczyzna jest w pełni uzbrojony, tak przetłumaczyłem początek werseku 21, ale tak naprawdę jest to określony rodzajnik przed silnym mężczyzną. A niektórzy ludzie odeszli i pomyśleli w kategoriach, no cóż, Jezus sugeruje, że to on, itd.

Ale to tylko ogólne użycie określonego rodzajnika. I tak, rzeczywiście, gdy spojrzysz na sposób, w jaki skonstruowana jest przypowieść, Jezus przedstawia siebie jako mocarza, ale nie ma w tym ani śladu, jak sądzę, w grece. Co jeszcze dzieje się tutaj godnego uwagi w grece? Jest zaprzeszyły czas przeszły, który pojawia się w wersecie 22, któremu zaufałem, co jest dość rzadkie w naszej nowotestamentowej grece.

Następnie usuwamy ogólne użycie określonego rodzajnika z nieczystym duchem w wersecie 24, który przetłumaczyłem jako nieczysty duch. I to całkiem dobrze załatwia godne uwagi greckie rzeczy dziejące się w naszym fragmencie. Następną rzeczą, na którą się tutaj przyjrzałem, są elementy narracji w tym konkretnym incydencie.

To opowieść z ukrytym dialogiem. Tak naprawdę masz faryzeuszy lub kogoś, kto mówi, że wypędza demony przez Belzebuba. I tak naprawdę odpowiedź Jezusa na to jest tym, co dzieje się przez większość tego.

A potem masz tę kobietę na końcu. Błogosławione łono, które cię nosi. A potem Jezus na to odpowiada.

A jest ten, który szuka znaku wcześniej i on to odbierze zaraz za naszym przejściem. Więc patrzymy tutaj na pewien skomplikowany dialog, kiedy w rzeczywistości zwracasz się do tłumu i masz różne osoby mówiące coś z tłumem. Ale to także narracja.

Więc elementami narracji są tutaj aktorzy lub postacie. No cóż, jest Jezus. Są nienazwani przeciwnicy, którzy są opisani dalej dla nas w Mateuszu i Marku jako uczeni w Piśmie i faryzeusze.

Są jeszcze inni, ale nie są nam oni znani. I jest ta kobieta. Wydarzenia i działania.

Jezus uzdrawia niemego, który jest opętany przez demona. Przeciwnicy twierdzą, że działa za sprawą Belzebuba. Musimy wrócić i pomyśleć, kim jest Belzebub.

Inni szukają niebiańskiego znaku. Jezus odpowiada tym, którzy twierdzą, że działa mocą szatana. Kobieta przerywa, błogosławiąc jego matkę.

A Jezus jej odpowiada. A potem , tuż po tym, jak zatrzymaliśmy się w naszym przejściu, Jezus odpowiada tym, którzy szukają znaku. Sceny nie są określone, ale prawdopodobnie jest to jedna scena.

W tym sensie, mówi do nich w pewnych okolicznościach. Fabuła. Cóż, są różne odpowiedzi na Jezusa, z którymi sobie radzi.

To jest główna intryga, można by powiedzieć. I tak, sprzeciw wobec Jezusa i próby zdyskredytowania Jezusa, być może, są odpowiedzią. Być może moglibyśmy powiedzieć z uwagą kobiety, że odwracanie uwagi jest ponownie ukierunkowane.

Mamy dwa lub trzy przykłady, kiedy ktoś mówi coś do Jezusa i w pewnym sensie jest to rozproszenie uwagi. Odciąga ich od tego, co się dzieje, próbując odciągnąć słuchaczy od tego, co się dzieje. Pamiętam gościa, który chciał, aby Jezus rozjemcą w sporze z jego bratem o podział spadku, a Jezus na to odpowiedział.

Ale w pewnym sensie to odwracanie uwagi. Tak więc kontrowersje w tle. Kim jest Beelzebul? To, nawiasem mówiąc, były pytania, które umieściłem na arkuszu nauki.

Moi uczniowie mają to przemyśleć sami, a następnie omówić na zajęciach. Kim jest Belzebub? Co mówią przeciwnicy Jezusa, gdy oskarżają go o wypędzanie demonów przez Belzebuba? Cóż, nasza narracja sama w sobie identyfikuje Belzebuba jako władcę demonów. To nie czyni go automatycznie Szatanem, okej? Ponieważ Szatan może mieć, jak to nazywa CS Lewis, jakąś lorarchię pod sobą, okej? Więc ten facet może być kimś innym.

Nazwa pochodzi od Baala, standardowego słowa oznaczającego władcę, które stało się imieniem boga lub... Tak, to prawdopodobnie bóg z różnymi miejscami zidentyfikowanymi, a nie postrzeganymi jako różni bogowie. I tak, konkretnie bóg Baal tutaj, w połączeniu z Zebulem, ma różne możliwe znaczenia, a nawet przez wieki był kończony na B zamiast L. Belzebub, a także Belzebub. Różne znaczenia to brud, władca brudu, oczywiście nie komplementarne, władca księżę, władca mieszkania itp.

Nie jest jasne, czy Belzebuba należy rozumieć jako synonim Szatana, czy jako imię jednego z jego podwładnych, który jest nad demonami. To trudniejsze pytanie. Z pewnością mamy podstawy zarówno ze Starego Testamentu, jak i z uwag Pawła w Nowym Testamencie, że za fałszywymi religiami różnego rodzaju stoją moce szatańskie i demoniczne.

Abyśmy mogli zobaczyć. Jasne jest, że przeciwnicy oskarżają Jezusa o używanie mocy szatańskiej, prawdopodobnie dlatego, że w to wierzą, ale także po to, aby zdyskredytować go przed tłumem. Jeśli spróbujesz się cofnąć i spojrzeć na to z perspektywy faryzeuszy, którzy przeszli do opozycji, lub uczonych w Piśmie, którzy są

w tej samej kategorii, to mają problem, że Jezus czyni cuda, których nikt nie czynił od kilku stuleci.

W rzeczywistości, jeśli się nad tym zastanowić, to ogromny problem polega na tym, że gdy analizuje się cuda Jezusa, są one na tym samym poziomie co Mojżesz, Eliasz, Elizeusz i tym podobni. Więc co zamierzasz z tym zrobić? Cóż, tego rodzaju tło będzie dość ważne w odniesieniu do odpowiedzi Jezusa. Więc to, co naprawdę muszą zrobić, to jeśli nie zamierzają przyznać, że Jezus jest tym, za kogo się podaje, będą musieli przypisać mu posiadanie demonicznych mocy.

Masz trochę tej samej sytuacji, powiedzmy, pokolenie temu, kiedy niecharyzmatycy odpowiadali na charyzmatyków i tym podobnych, być może teraz w pewnym stopniu ucichły, chociaż niecharyzmatycy nadal są podejrzliwi, gdy dzieją się cuda i oczywiście mają rację, myślę, próbując zbadać je w świetle Pisma Świętego i zobaczyć, czy to uczciwe, czy nie. Więc, jaka jest kontrowersja, którą porusza Jezus? Cóż, to naprawdę dość proste. Pytanie brzmi, jakie jest prawdziwe źródło mocy Jezusa? Kim są jego przeciwnicy tutaj? Skąd pochodzą? Cóż, jak zauważono, wskazano już kilka razy, przeciwnicy nie są wymienieni w Łukaszu, ale Mateusz 12:24 identyfikuje ich jako faryzeuszy, a Marek 3:22 mówi o nauczycielu prawa, który przybył z Jerozolimy.

Nie mogą zaprzeczyć, że Jezus dokonuje cudów, ale skoro nie chcą przyjąć Jezusa od Boga, to muszą pochodzić od Szatana. Tak więc pytanie w naszym fragmencie brzmi, w jaki sposób Jezus argumentuje na rzecz swojego stanowiska? Czy potrafisz dostrzec jakieś miejsca, w których Jezus może pomijać pewne kroki w swoim argumencie, ponieważ jego przeciwnicy lub publiczność mogą ich nie potrzebować? Cóż, przejrzałem wersety od 17 do 26 i to jest zasadniczo to, do czego namawiałem moich uczniów, i starałem się zobaczyć, czy mogą podzielić to na odrębne argumenty. Więc nie zaszkodzi odkopać wersety i przyjrzeć się im ponownie.

Wygląda na to, że 17 i 18 to jakieś argumenty z podzielonego królestwa. On, znając ich myśli, powiedział, że każde królestwo podzielone przeciwko sobie jest późnym marnotrawstwem, a dom podzielony przeciwko domowi upada. Teraz, jeśli rzeczywiście Szatan jest podzielony przeciwko sobie, jak jego królestwo się ostoi? A potem wyjaśniając, ponieważ mówisz przez Belzebuba, wypędzam demony.

Być może mówi tak na końcu, ponieważ być może niektórzy ludzie w tłumie nie słyszą, co mówią przeciwnicy. Następnie 19 wydaje się być nieco innym argumentem. Mam na myśli, że te rzeczy są ze sobą w jakiś sposób powiązane i nazwałem to waszymi egzorcyzmami.

Teraz, jeśli wypędzam demony przez Belzebuba, przez kogo twoi synowie je wypędzają? A synami mogą być, wiesz, twoi uczniowie itd. I prawdopodobnie uczciwie będzie powiedzieć, że faryzeusze mieli egzorcyzmów takiego czy innego rodzaju. Józef Flawiusz wspomina o odbywających się egzorcyzmach.

Jego przykład łączy go z Esseńczykami, ale nie byłoby nierozsądne, że faryzeusze również mieli coś takiego. A potem, w wersecie 20, mam „Kingdom Come” jako etykietę dla mojego argumentu. Jezu, ale jeśli palcem Bożym wypędzam demony, to „Kingdom Come” przyszło do ciebie.

Więc argumentując, wiesz, jeśli to, jeśli cudownie wypędzam demony, to mówi coś o przyjsciu do królestwa. To przenosi nas z powrotem do dyskusji o teologii biblijnej, synoptyce tam, ostatnio, gdzie to byłoby jednym z dowodów, że królestwo nadeszło, jeśli chcesz. Następnie wersety od 21 do 22, oznaczam silny i silniejszy.

Kiedykolwiek silny człowiek w pełni uzbrojony strzeże swojego dziedzica, jego majątek jest bezpieczny. Ale gdy tylko ktoś silniejszy od niego przychodzi i go pokonuje, zabiera mu zbroję, której ufał, i rozdaje łupy, własność lub broń, której używał do obrony. Werset 23 uważam za kolejny argument, brak neutralności.

Kto nie jest ze mną, jest przeciwko mnie, a kto nie zbiera ze mną, rozprasza. Następnie otrzymujemy nieco zagadkową sekcję w wersetach od 24 do 26, którą nazywam domem ducha. Kiedy nieczysty duch wychodzi z człowieka, przechodzi przez miejsca bezwodne, szukając odpoczynku.

Nie znajdując żadnego, mówi, wrócę do domu, z którego wyszedłem. I przychodzi, i znajduje go wymiecionym i uporządkowanym. Potem idzie i przyprawia siedem innych duchów gorszych od siebie, i przychodzą i mieszkają tam.

W ostatnich okolicznościach ten człowiek jest gorszy od pierwszego. Wszystkie te odpowiedzi odpowiadają na taktykę przeciwnika, polegającą na tłumaczeniu cudów Jezusa jako szatańskich. Wydaje się, że argumentują coś takiego.

I tak, wypełniamy kroki, jeśli chcesz. Wersety 17, 18, podzielone królestwo. W obliczu wojny Szatana z Bogiem, okej, to byłby faryzejski pogląd na tę sprawę, jak również pogląd Jezusa na tę sprawę.

Czy Szatan może sobie pozwolić na podział swoich sił w obliczu Boga? Kiedy przeglądasz bitwy w starożytnej i nowożytnej historii, itd., często sprytny taktyk dzieli swoje siły i sprowadza jedną z nich gdzieś itd. I to często działa, ale działa, ponieważ generał przeciwnika nie wie, co się dzieje. Teraz spróbuj przenieść to do sfery duchowej.

Szatan podzieli swoje siły, ponieważ Bóg nie wie, co się dzieje i nie zamierza działać. Czy więc Szatan może sobie na to pozwolić? W końcu Bóg nie jest ludzkim generałem, przed którym ruchy wojsk mogą być ukryte lub który może zostać przechytrzony. Czy Szatan nie ryzykuje, że Bóg interweniuje, aby go zniszczyć? Szatan nie zna przyszłości na tyle dobrze, aby wiedzieć, że może nie zostać pokonany w

konkretnej sprawie, jeśli nie zrobi tego, co słuszne, wiesz, bezpieczne, co zadziała na jego korzyść.

Werset 19, twoi egzorcyści, brzmi mniej więcej tak. Na jakiej podstawie możesz rozróżniać moje egzorcyzmy od egzorcyzmów twoich faryzejskich egzorcyistów? Czy twoje są potężniejsze? Czy są bardziej wydajne itd.? A jeśli nie są, wiesz, wy, faceci, działacie z Boga, a nie jesteście tak potężni ani wydajni itd., ten argument nie będzie zbyt dobry. W takim razie przeczytaj jeszcze raz werset 20.

Jeśli palcem Bożym wyrzucam demony, to królestwo Boże przyszło do was. Wygląda na to, że użycie przez Jezusa zwrotu palec Boży ma na celu przywołanie Księgi Wyjścia 8-19, gdzie egipscy magowie, rywalizując z Mojżeszem, w końcu, gdy on dokonuje, wiesz, gdy Bóg pozwala Mojżeszowi lub prowadzi Mojżesza, aby sprowadził komary, egipscy magowie nie mogą mu dorównać. I tak, mówią, ta moc pochodzi od Boga.

To jest moc Boga. Ale jeśli cuda Jezusa pochodzą od Boga, musisz wtedy stawić czoła faktowi, że w nim nadeszło królestwo Boże i musisz odpowiedzieć na tej podstawie, zamiast próbować odrzucić je jako szatańskie. Wersety 21 i 22, mocne i mocne, myślę, że argument wygląda mniej więcej tak.

W rzeczywistości moc Jezusa do wypędzania demonów pokazuje, jak pokonanie uzbrojonego wojownika przez innego i splądrowanie jego majątku, że Jezus pokonał i splądrował Szatana. Zabrał jeńców Szatana i uwolnił ich, jeśli chcesz. 23, już to tutaj nazwałem, żadnej neutralności.

23, w tej wojnie nie ma neutralności. Jesteś albo po stronie Boga, albo po stronie Szatana. Jeśli nie jesteś za mną, jesteś przeciwko mnie.

Jeśli nie współpracujesz ze mną, działasz przeciwko mnie. Teraz wers 24, 26 jest zagadkowy z kilku powodów. To jest ten o, pozwól mi wrócić tutaj do, tracę moje wersety.

Chyba coś jest nie tak. Zobaczmy, czy uda mi się to uporządkować. No i gotowe, myślę.

Wiersze od 24 do 26 to rodzaj opowieści, okej, kiedy nieczysty duch wychodzi z człowieka, przechodzi przez miejsce bez wody, szukając odpoczynku, nie znajdując żadnego, mówi, wróć do mojego domu, przychodzi i znajduje go wymiecionym i uporządkowanym, przyprowadza ze sobą siedem innych duchów gorszych od siebie, i przychodzą i mieszkają tam, itd. Wydaje się, że jest to przypowieść, obrazująca to, co dzieje się z człowiekiem, który został uwolniony od opętania przez demona. I tak jak dzieje się w kilku innych miejscach w Piśmie Świętym, osoba jest w pewnym sensie przedstawiona jako dom, a demony to ludzie mieszkający w domu.

Mamy obraz trochę w tym stylu, gdzie Paweł przedstawia nasze obecne ciało jako namiot, a ciało zmartwychwstania jako dom, a my jako przypuszczalnie dusza mieszkająca w nim, jeśli chcesz. Więc mamy tutaj coś takiego. I tak zasadniczo ta przypowieść wydaje się przedstawiać to, co dzieje się z człowiekiem, który został uwolniony od opętania przez demona, jeśli nie ma w nim mocy, aby oprzeć się demonicznemu powrotowi.

I tak to wygląda. Podejrzewam, że to przypowieść. Jezus nie zawsze mówi nam, kiedy mówi w przypowieściach.

A porównanie wydaje się być takie, że jeśli Izrael lub ludzie, do których przemawia, indywidualnie odrzucają Jezusa po tym, jak cała ta cudowna moc została ukazana, zostaną przytłoczeni, gdy siły demoniczne powrócą. Tak bym to zrozumiał. I to jest trochę trudne, co o tym myśleć, ale myślę, że w tym kierunku sugerowałbym pójść z tą konkretną odpowiedzią.

Więc to jest rodzaj ostrzeżenia na końcu tych uwag. Czy uwaga kobiety i odpowiedź Jezusa w wersetach 27-28 pasują do tego, czy to nowa perykopa, nowy incydent? Cóż, nie jestem pewien, czy to nowy incydent, czy nie. Jest bardzo krótki, jeśli tak.

Oprócz wersetu 16, inni szukający znaku wydają się łączyć z wersetem 29 po fragmencie, który omawiamy. To jest niegodziwe pokolenie, które szuka znaku. Więc myślę, że prawdopodobnie nie.

Być może, oczywiście, nasz pomysł dzielenia wszystkiego na perykopy jest miejscami trochę sztuczny, więc to może być problem. Jeśli jest to ostatni lub przedostatni element w tej perykopie, jego związek z resztą może polegać na tym, że nie są to fizyczne narodziny, ale posłuszeństwo jest tym, co się liczy, a właściwa relacja z Bogiem jest jeszcze większym błogosławieństwem niż rodzenie Mesjasza. Jak to się stało? Cóż, kobieta o tym wspomniała, więc z perspektywy Jezusa w czasie upokorzenia, od poczęcia do zmartwychwstania lub wniebowstąpienia, jeśli wolisz, nie korzysta on ze swoich boskich mocy przez cały czas.

Więc jest zaskoczony różnymi rzeczami w różnych momentach. Więc to może być zaskoczenie, które rzuca kobieta, a jednak Jezus dobrze na to odpowiada, jeśli chcesz. I znowu, nadal byłoby to ostrzeżeniem, że oto są ci ludzie, którzy myślą, że są bezpieczni, ponieważ są Izraelem, jak zdarzyło się kilka razy w historii zbawienia, ale odrzucenie Mesjasza naprawdę wszystko zepsuje.

I tak, jest to prawidłowa odpowiedź na to, że Bóg nie był blisko Mesjasza, nawet by być jego matką. To nie jest świetny fragment dla rzymskokatolickiej mariologii, tak naprawdę, ale nie o to w nim chodzi. Ale tak to odczytuję, myślę, że posłuszeństwo, a nie fizyczne narodziny, jest tym, co się liczy, jak reagujesz na Jezusa, a nie jak jesteś z

nim powiązany w sensie fizycznym, a właściwa relacja z Bogiem jest nawet większym błogosławieństwem niż rodzenie Mesjasza.

A ostatnie pytanie, które zadałem na mojej karcie do nauki, brzmiało: jakie zastosowania widzisz w tej odpowiedzi Jezusa na różne kontrowersje, z którymi możesz się spotkać dzisiaj? No cóż, zobaczymy. Możemy podsumować argumenty z wersetów od 17 do 22 i wrócić tutaj, aby je dla ciebie wyciągnąć. Byłyby to... Oto jesteśmy.

Nadal mam te rzeczy pomieszane, przesuując je. Okej, jesteśmy tutaj. Podzielone królestwo, twój egzorcysta, królestwo nadchodzi, silne i silniejsze.

Okej, jak byś sobie z tym poradził? Eee, moglibyśmy podsumować argumenty w wersetach od 17 do 22 jako wskazujące na naszą odpowiedzialność, by używać zdrowego rozsądku, a nie stronniczości wobec naszej konkretnej grupy, w której już jesteśmy, lub specjalnego błagania, i by traktować uczciwie dowody dostarczane przez Boga, zamiast pozwolić, by nasze założenia nami rządziły. I to jest, oczywiście, dobra rada dla każdego wieku. Eee, Żydzi w czasach Jezusa stanęli w obliczu dość trudnej sytuacji.

Jezus nie był dokładnie tym, czego oczekiwali od Mesjasza. Na dodatek sprzeciwił się niektórym poglądom teologicznym, które wyznawali saduceusze, i niektórym poglądom teologicznym, które wyznawali faryzeusze, a ludzie należący do tych grup, które poważnie próbowały podążać za Bogiem, musieli zmierzyć się z tą kwestią i spróbować przemyśleć swoje stanowisko. I to może się zdarzyć nam w naszym własnym życiu chrześcijańskim, że coś, co wyznawaliśmy, okaże się błędne.

To jest, wiesz, być może myśleliśmy, że interpretujemy Biblię, ale nie robiliśmy tego właściwie. Mam na myśli, że to czasami się pojawia. Nie jesteśmy nieomylni.

Dlatego musimy uczciwie traktować dowody, które dostarcza Bóg, zamiast pozwolić, by nasze założenia nami rządziły. Werset 3 przypomina nam, że ostatecznie nie ma neutralności, jeśli chodzi o to, co zrobimy z Jezusem. Ani wtedy, ani dziś.

Wersety od 24 do 26 sugerują, że błogosławieństwa, które mamy, nie mogą trwać bez naszej właściwej relacji z Bogiem. Jak widać z innych fragmentów, nawet jeśli w tej chwili nie wydaje się, że otrzymujemy jakiegokolwiek błogosławieństwa, jeśli trzymamy się Boga i staramy się postępować właściwie, błogosławieństwo pewnego dnia nadejdzie. Musimy więc być gotowi na nie czekać.

A wersety od 27 do 28 wskazują, że nie ma większego błogosławieństwa niż poznanie i kochanie Boga. Więc na tym kończymy. Każdy z tych fragmentów bez wątpienia mógłbyś uzyskać więcej korzyści, gdybyś nad nimi dalej pracował.

Ale jak zasadniczo mówię moim studentom na kursie takim jak ten, zazwyczaj będziesz przygotowywać studium Biblii lub kazanie. Nie będziesz pisać rozprawy. Więc musisz spędzić rozsądny czas, oprócz innych obowiązków, aby spróbować zrozumieć fragment lepiej niż wcześniej.

Więc to jest mniej więcej to, co tutaj robimy. Okej, cóż, to wystarczy na dziś. I zobaczymy się, jeśli Bóg pozwoli, na naszej następnej sesji.